

POČASÍ ZATÍM PŘEJE A TAK MŮŽE VÝSTAVBA SPORTOVNĚ - ZÁBAVNÍHO PARKU ZDAŘILE POKRAČOVAT....

Starosta občanům

Vážení spoluobčané,

dne 12. 9. se uskutečnilo další zasedání obecního zastupitelstva našeho Halenkova, kde mimo jiné bylo projednáno hospodaření obce /plnění rozpočtu/ za 1. až 6. měsíc tohoto roku. Mohu konstatovat, že rozpočet se vyvíjí příznivě. Příjmy jsou plněny na 49,85% z celoroční, z toho daňové, které jsou vyjma dotací největším příjmem rozpočtu obce, činí 53,87%. Výdaje za toto období činí jen 33,73 % z celoroční a to proto, že v tomto období neproběhla žádná platba za práce výstavby sportovního zábavního parku.

Kontrola hospodaření obce za období 1. 1. 2012 – 31. 8. 2012 byla provedena pracovníky KÚ Zlín ve dnech 17. až 18. září tohoto roku a závěrečné zjištění zní, že dílčím přezkoumáním hospodaření obce Halenkov nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Důležitým bodem jednání byla i rozpočtová opatření pro tento rok. Je pozitivní, že finanční zdroje umožnily zastupitelstvu zvýšit rozpočet na opravu komunikací /Pod břehy, Dinotice – Tomancovi, Kožůšek, Provazníček a za tribunou TJ/ a taktéž rozšíření osvětlení na Hradčany a od Hlubokého ke Sklářům. Mimo jiných úprav /navýšení rozpočtu/ budou mít možnost naši fotbalisté pořádat ukazatel času a skóre.

K mnoha dalším důležitým bodům jednání OZ /viz. zápis a usnesení ze 14. zasedání OZ/ patřil slib nové členky zastupitelstva paní Mgr. Ivy Zapalačové. Ta nastoupila za pana ing. Plátka, který se zasedání nezúčastňoval a požádal o uvolnění funkce zastupitele za KDÚ ČSL po dvou letech.

Halenkov před 300 lety

V roce 1704 zahájili uherští povstalci - **kuruci** - nové kořistění v pomezích krajích a pokračovali v dalších výbojích. Hlavní vpády uherských povstalců v letech 1704 – 1710 byly pod vedením **Ladislava Ocskaje**.

Lidé se zachraňovali útekem do lesů. Řada zpustlých a vylištěných vsí rostla. V červnu 1705 v Novém Hrozenkově, v Halenkově a ve Zdechově nebylo prý možno potkat živou duši. V roce 1705 **Zdechov** byla kuruci napadena devětkrát a v roce 1707 dvakrát. Případy se konaly Papajským sedlem a přes obec Senici.

Po prvním **zabezpečení hranic** panskými střelci a myslivci rozhodl moravský zemský výbor, aby pro obranu byli najaženi **valašští hajduci**. Hajduci přinášeli do služby i vlastní výzbroj, bojovali zásadně pěšky.

Hajduci měli jedno svoje stanoviště také v **Halenkově**. Hajduckým hejtmánem byl **Václav Příborský**. Hajducký oddíl tvořili: Jan Fiurčák (z Halenkova), hajduch kaprál Jan Vaculů (z Lužné), Martin Jurčák, Martin Kratiš, Jan Křupala (z Liptálu), Jan Loptovic, Jan Panika (z Růždky), Ondřej Syptáček (z Růždky), Jiří Šulák (z Halenkova) a Mikuláš Zrník (z Polanky).

Ze života halenkovských Hejduků.

Dne 27. ledna 1704 bylo křtěno dítě hajduka Jana Křupaly z Liptálu.

Dne 29. března 1705 se na Vsetíně konal křest Kristýny,

Tak jak jsem Vás informoval a jistě všichni registrujete, realizujeme výstavbu sportovní – zábavního parku. Konečně i u nás v Halenkově bude místo určené pro široké sportovní využití a zábavu.

Rovněž je odstraňována slepá část vlečky v bývalém AV a jsou prováděny práce na prodloužení vodovodu v údolí Hluboký. Je toho ještě hodně co musíme v tomto roce stihnout a věřím, že i v souladu s rozpočtem zrealizujeme.

Obdrželi jsme pozitivní zprávu, že naše žádosti na finanční podporu na zateplení sálu Lidového domu a zateplení hasičské zbrojnice budou podpořeny v poslední 35. výzvě SFŽP. K realizaci by mohlo dojít již v příštím roce nebo nejspíše v roce 2014.

Závěrem k stručnému shrnutí investičních akcí se chci zmínit o přípravě výstavby chodníku do údolí Černé. Jsou připravovány všechny nutné dokumenty a projekční práce k vydání územního rozhodnutí.

K tomu je rovněž zapotřebí souhlasu majitelů dotčených pozemků, přes které tento chodník povede.

V této věci usilovně jednáme, máme kladné i záporné stanoviska.

Bez souhlasu všech majitelů pozemků však chodník nelze zrealizovat.

Vážení spoluobčané, věřím, že jste prožili pěkné léto a naše starosti a problémy nepřevýšily to co je v životě pro nás důležité a příjemné.

Přeji Vám proto pevné zdraví, hodně pěkných chvil a úspěchů v osobním životě i v práci.

Ing. Jiří Lušovský, starosta obce

dcery Jana Loptovice a dítěti byli za kmotry Václav Příborský a jeho žena Barbora z Halenkova.

Dne 22. ledna 1706 byl křest nemanželských dvojčat Doroty. Jejich kmotry byly vsetínský purkrabí Martin Buček a Barbora Příborská.

Dne 3. března 1706 byl pokřtěn Václav Josef, syn Václava Příborského a urozené paní Barbory.

Roku 1708 nad hajduky hejtmán Václav Příborský je vzpomenu při křtu jistého nemanželského dítěte z Halenkova.

V pondělí 7. května 1708 nastalo na Vsetíně „boží“ dopuštění. Kurucům padlo do rukou množství válečného materiálu, dobytka, sukna a jiné kořisti. Kromě Vsetína v okolí vydrancovali a na prach spálili 9 vesnic.

Kuruci vyloupili a vypálili Vsetín a v radnici shořel i veškerý panský archiv. Byl naprosto spálen vsetínský zámek, po kterém zůstaly jen prázdné zdi. Mimo zámeckého hejtmána Romera a dalších úředníků bylo v zámku 70 lidí, všichni byli pobiti. Ve Vsetíně bylo povražďeno celkem 171 osob.

Potom se hnali kuruci zpět k Johanově a na Hovězí, kde opět loupili a mnoho lidí pobili. Podle hovězské kroniky se vypravuje, že po bitce s kuruci byl na Hovězí „Za Kaštýlem“ postaven polní oltář a konány bohoslužby za padlé, pochované ve dvou šachtách. Proto se tomu poli ještě stále říká „Na Oltářku“.

Úmrtí halenkovských Hajduků:

1710 – 5. února na následky těžkých zranění utrpených s kuruci u Vsetína, zemřel Martin Jurčák, stár 20 let.

1710 – 28. března zemřel hajduk Ondřej Sypták z Růždky,

po těžkém zranění, stár 25 let.

1710 – 21. května byl pohřben Mikuláš Zrník z Polanky, stár 28 let.

1710 – 11. srpna zemřel Jan Panika z Růžďky na následky zranění v boji, bylo mu 37 let.

Ještě asi celý rok 1711 působil a bydlel hajduch hajtman Václav Příborský se svou rodinou v Halenkově.

1711 – 8. února byli oddáni počestný mladík Jan Vaculů z Lužné, hajducký kaprál s počestnou pannou, dcerou Pavla Pavelky z Halenkova. Svědkem byl Matěj Tkalců.

TFA Kohútka

V sobotu dne 22. 9. 2012 se u horské chaty Kohútka konal úvodní ročník hasičské soutěže TFA – nejtvrďší hasič přežije – tolik překlad z anglického originálu. Pod záštitou poslance parlamentu Ing. Františka Novosada, s podporou obcí Halenkov a Nový Hrozenkov a se zázemím horské chaty Kohútka mohli tak dobrovolní i profesionální hasiči změřit své síly.

Zápolení nebránil ani ledový vítr. Samozřejmě, neboť hasiči měli na sobě kompletní zásahový oblek, který doplnil dýchací přístroj. Trochu jinou pozici měli organizátoři soutěže a rozhodčí, kteří se rekrutovali z řad SDH Halenkov, SDH Nový Hrozenkov a SDH Stanovnice. Přesto, sice promrzlí, pozorně dozorovali jak se příkladně bleskurychle smotá přichystaná hadice a přesouvá zhruba pětasedmdesát kilogramů vážící pneumatika.

Trat', kterou hasiči a hasičky museli absolvovat skýtala opravdu náročnou výzvu. Ze startu se zamířilo ke dvěma dvacetikilovým kanystrům, které byly nesené po předem určené trase. Následovalo vyběhnutí několika schodů a další tahání kanystru na nástupní plošinu lanovky. Po probíhání pneumatik, kdy nastupuje už jistá únava je za závodníky teprve polovina. Atraktivní „hammerbox“ dá u některých šáhnout už do „rezerv“. Pak s třesoucíma, vysílenýma rukama smotat hadici a hrr na pneumatiku. Pak už cíl se žíněnkou. Že nebyla jen dekorace, to dokreslí přiložené snímky.

Klání o nejtvrďšího hasiče se na Kohútce konalo poprvé. Na místo přijeli dobrovolní hasiči z blízké Karolinky, Nového Hrozenkova, pořádajícího Halenkova i slovenského Štiavniku či Žarošic. Muži i ženy v sychravé sobotní dopoledne přijeli na Kohútku, aby ukázali, že hasičina není nic pro slabé povahy.

Na své si přišli všichni fanoušci, kteří se v chladném počasí k horské chatě Kohútka vypravili. Viděli napětí, nasazení i naprosté vyčerpání.

Na trati si nejlépe ze všech vedl Petr Moleš z Žarošic z Jihomoravského kraje. Všechny překážky zvládl za necelé tři minuty. „Bylo to tu výborné, panovala skvělá atmosféra. Vítězství jsem nečekal. Dopředu to člověk vědět nemůže,“ řekl po skončení závodu. Přesto že se podobných závodů účastní, na Valašsko zavítal poprvé. „Určitě ale přijedu znovu. Líbilo se mi tu,“ dodal.

Trat' podle něj všechny závodníky dokonale fyzicky prověřila. Do cíle však doběhli všichni.

„Atmosféra okolo trati byla skvělá, každý fandil každému a vyhrál ten nejrychlejší v cíli,“ na tom se shodli jak velitel soutěže František Januš ze SDH Halenkov, tak hlavní rozhodčí Josef Řepka ze SDH Stanovnice.

První ročník se přitom neobešel ani bez překvapení. „Pro většinu bylo nejobtížnější překážkou motání hadice. Přestože se s tím většina setkává nejčastěji ze všech absolvovaných překážek,“ připomněli.

1711 – 6. srpna byl hajducký hajtman Václav Příborský s Benignou Bučkovou, manželkou Martina Bučka, kmotrem při křtu.

1711 – 16. září je naposledy připomínána Barbora Příborská jako kmotra při křtu dítěte na Halenkově.

Dne 6. června 1713 byl křtěn Antonín Josef Ignác, syn Jiřího Mizery, hajduckého hajtmána z Halenkova a jeho ženy Anny.

Zapsala: O. Šuláková
kronikářka obce

Závěrem je nutné uvést, že k úplné spokojenosti všech přispěl provozovatel horské chaty Kohůtka Josef Kocurek a viceprezident agrární komory Ing. Jindřich Šnejdrlo. Jeden věnoval pro vítěze v hlavní kategorii víkendový pobyt pro 2 osoby a druhý ocenil „nejstaršího závodníka“ poukazem na odběr 110kg vepře.

VÝSLEDKY

Muži

1. Petr Moleš, Žarošice
2. Martin Januš, Halenkov
3. Lukáš Hořava, Žarošice

Ženy

1. Kateřina Zubíková, Jablůnka
2. Radka Janušová, Halenkov
3. Michaela Pagáčová, Jablůnka

*Janota Petr, Starosta SDH Halenkov
autor fotek: Martin Januš, SDH Halenkov*

Zprávičky z naší školičky

V průběhu let 2008 – 2011 zrealizovala Mateřská škola Halenkov ve spolupráci s Mateřskou školou Domaniža (okres Považská Bystrica, SR) projekt Česko – slovenská cesta za poznáním spolufinancovaný z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci OP Přeshraniční spolupráce SR – ČR 2007 – 2013. Rozpočet projektu činil 53.969,62 EUR. Hlavním cílem tohoto projektu bylo ve spolupráci se zahraničním partnerem zrealizovat soubor činností, které povedou k poznání krajů na obou stranách hranice, seznámení s kulturou, tradicemi a zvyky jednotlivých regionů.

V roce 2008 proběhla pedagogická stáž, kde se obě strany navzájem seznámily. V dalších letech proběhly na obou stranách další společné setkání. Informace o nich se průběžně aktualizovaly na webových stránkách www.halenkov.cz. Proběhlo vystoupení dětí ke Dni matek, vystoupení pro obyvatele domova důchodců, společná setkání na Halenkovských a Domanižských slavnostech, karneval a minidiskotéka, ke-

ramická a výtvarná dílna, ukázky práce hasičského sboru, pěvecké a sportovní soutěže. Dále proběhl na české i slovenské straně příhraniční tábor.

Díky realizaci projektu byla rozlehlá a zčásti nevyužitá zahrada Mateřské školy Halenkov vybavena potřebným zahradním nábytkem a různými herními prvky.

Po ukončení realizace projektu v říjnu 2011 se obě strany shodly na tom, že hlavního cíle projektu bylo dosaženo a že je potřeba dále intenzifikovat a rozvíjet přeshraniční spolupráci přípravou dalšího návazného projektu Pohyb a řeč nás spája, který byl ke konci října 2011 v rámci výzvy k předkládání žádostí o finanční příspěvek téhož operačního programu také předložen a v současné chvíli probíhá jeho hodnocení.

Rády bychom touto cestou poděkovaly celému realizačnímu týmu obou partnerů za konstruktivní přístup a spolupráci v průběhu realizace projektu, dětem za snahu, poutavé vystoupení a spoustu pěkných chvil a v neposlední řadě obecnímu zastupitelstvu za trpělivost a finanční podporu.

*Ivala Bátlová, ředitelka MŠ Halenkov
Kristýna Jakešová, koordinátor projektu*

Ze základní školy

ŠKOLA - ZÁKLAD ŽIVOTA

Každý nový školní rok s sebou přináší nové změny. Ten letošní, který začal 3. září, přivedl do lavic halenkovské školy celkem 243 žáků.

Pro všechny z nich byla po prázdninové odmlce škola opravená, vymalovaná a čistá, doplněna potřebnými pomůckami a vybavením. Velmi pozitivně a pochvalně zní také vyšší počet letošních prvňáčků, kterých je letos ve dvou třídách celkem 31. Je to po třinácti letech poprvé, co se na chodbě objevily nostalgické červeno-bílé tabulky s nápisy 1. A a 1. B.

Žákům do první třídy vždy poskytujeme učebnice, pomůcky a drobné dárky a ani letos jsme nechtěli dělat výjimku.

Za zmínku ale stojí, že pomůcky, které od školy nejmenší děti dostaly, dosáhly zhruba k částce 800 korun na žáka. Vzhledem k napjaté finanční situaci, která panuje již delší dobu nejen ve školství, ale i v ostatních resortech, byly státní prostředky na učebnice a pomůcky škole ponechány opravdu v symbolické výši. Nařízení ministerstva financí o krácení státní dotace pod pracovním názvem „vázání prostředků“ nás dostávalo a dostává čím dál častěji „do varu.“

Nechceme dopustit, aby se to dotýkalo dětí, které se proti tomu neumí bránit.

Věřím, že snahu školy a zřizovatele Obec Halenkov ocení všichni, kteří si uvědomují, jak je vzdělání pro život důležité, a že je potřeba jej neustále podporovat a šířit do světa, přestože nás to něco bude stát.

Školní rok 2012/2013 odstartoval, proto Vám všem v jeho počátku chci popřát co nejlepší výsledky, hodně úspěchů a k tomu tolik potřebnou pohodu.

S. Růžicková, ředitelka školy

Turisté zavítali ve dnech 14. – 21. července zájezd k italskému jezeru Lago di Garda.

Jedná se o největší italské jezero, které se nachází na severu země mezi Alpami a Pádskou nížinou v regionech Tridentsko-Horní Adiže, Veneto a Lombardie, do nichž náleží také ze správního hlediska. Jezero bylo vytvořeno po poslední době ledové Etschským ledovcem, jehož stopy se ještě dnes velmi výrazně zachovaly. Severní úzká a dlouhá část jezera připomíná fjord, který obklopují hřebety až 2000m vysoké. Jižní širší část je tvořena morénovými zbytky. Jezero má rozlohu 369,98 km². Je dlouhé 51,6km a široké 17,2km. Délka jeho břehu je 158,4km. Průměrnou hloubku má 136m a maximální hloubku 346m. Leží v nadmořské výšce 65m. My jsme zavítali do jeho severní hornaté oblasti kde je mnoho možností pro turistiku, vysokohorskou turistiku (via ferraty) ale i cykloturistiku a další sportovní vyžití.

Po nočním 15ti hodinovém přesunu autobusem nás na místě přivítala bouřka, po které jsme se ubytovali v kempu Maroadi na břehu jezera. Odpoledne jsme se prohlédli vesničku Torbole kde se kemp nachází.

V pondělí jsme odjeli do asi 20km vzdálené městečka Malcesine, odkud nás lanovka vyvezla na 1700m vysoké Monte Baldo. Samotná cesta lanovkou byl zážitek, neboť kabina lanovky se po cestě otáčí okolo své osy, a všichni cestující měli skvělé výhledy do okolí. Část účastníků se vydala na Monte Altissimo di Nago a druhá část na Cima di Pozzette.

V úterý se jedna skupina vydala na obchůzku jezera Lago di Ledro a prohlídku vesničky Pregasina. Druhá skupina se vydala zajištěnou cestou (via ferrata) na vrchol Cima SAT. Po cestě nás čekaly až 70m dlouhé žebříky a lany zajištěné úseky v 1200m vysoké kolmé stěně. Když připočteme pálení slunce tak se jedná o velmi náročný výstup. O to větší byla radost na vrcholu po jeho zdolání.

Zajištěná cesta (nazývaná také jako feráta, podle italského označení *Via Ferrata*, časté je také německé označení klettersteig) je cesta v náročném horském terénu, která je vybavená jistícími fixními lany, železnými stupačkami případně dalšími umělými pomůckami. Cílem takových úprav je zvýšení bezpečnosti procházejících osob a zpřístupnění terénu i návštěvníkům, kteří nemají zkušenosti s náročnými horolezeckými výstupy.

Ve středu jsme se vydali do vesničky Drena, na prohlídku místního hradu. Někteří zvolili od autobusu klasickou turistickou výstupovou cestu. Druhá skupina využila zajištěnou cestu, Rio Sallagoni, vedoucí soutěskou nad kaskádami potoka, zakončenou lanovým mostem. Odpoledne jsme pak využili krásné počasí k opalování koupání v jezeru.

Ve čtvrtek se jedna skupina vydala vyzkoušet si canyoning. Jedná se o zdolávání kaňonů, horských potoků a říček ve směru jejich toků za použití různých outdoorových technik, jako je slaňování skalních stěn nebo vodopádů, plavání nebo brodění v prudké a chladné vodě, skoky do tůní a jezírek, přelézání balvanů a napadaných stromů, v případě vhodných podmínek využití vodního koryta jako skluzavky nebo překonávání prohlubní v závěsu pod lanem. Všichni se vrátili nadšení z nevšedního zážitku.

Druhá skupina se vydala zajištěnou cestou Fausto Sussati, na vrchol Cima Capi. Cestou jsme narazili na pozůstatky války z let 1915 – 1917, jako ve skalách vysekané tunely, chodníky, střílny a pozorovatelné. Nejednou nás napadlo, o co tu vlastně bojovali. Nejen z vrcholu ale i cestou byly úchvatné výhledy do okolí a na jezero ležící 900 metrů pod námi. Večer jsme pak uspořádali rozlučkový večírek na pláži, a oslavili narozeniny jedné účastnice.

V pátek jsme sbalili věci a přesunuli jsme se do vesničky Mezzana, kde jsme se večer zúčastnili místní vesnické slavnosti plné dobrého vína, ochutnávání místních specialit a hudby a tance přímo na ulici. Před půlnocí jsme plni krásných zážitků z příjemně stráveného týdne dovozené vyrazili na dlouhou cestu domů.

POZVÁNKA

☛ **V pátek 16. 11. 2012** - LAMPIÓNOVÝ průvod s ohňostrojem v 16.30 před budovou ZŠ Halenkov - teplé oblečení+lampión

☛ **V pátek 14. 12. 2012** - Předvánoční koncert dechové hudby Kotáranka v kostele Povýšení sv. Kříže Halenkov v 18.30! VSTUP VOLNÝ

KONDIČNÍ CVIČENÍ TAEBO KAŽDÉ PONDĚLÍ A ČVTRTEK OD 19.00 - 20.00!

Změny v internetové síti Halenkov.Net

Po 6ti letech poskytování připojení k internetu v Halenkově jsme se rozhodli, jak vylepšit služby a servis. Měli jsme několik variant a možností. Stejně jako po celou dobu provozování naší sítě byl i při výběru té nejlepší z navrhovaných možností kladen důraz na spokojenost zákazníků. Tomuto požadavku nejvíce odpovídala varianta spolupráce se silným partnerem. Abychom pro naše zákazníky do budoucna zajistili stejné nebo lepší služby a servis, stanovili jsme pro výběr nového provozovatele přísná kritéria, která splnila vsetínská společnost INTERNEXT 2000 s. r. o. Následně došlo k dohodě, na jejímž základě se tato firma od 1. 9. 2012 stala

v provozování sítě Halenkov.Net nástupcem společnosti Info Moravia s.r.o. a jsme přesvědčeni, že budou nejen našim technologickým nástupcem, ale i spolehlivým partnerem pro naše zákazníky.

Vážení zákazníci sítě Halenkov.Net,

drtivou většinu z vás jsem už osobně navštívil, o změnách informoval a změnil jim přípojku na nové tarify s lepšími parametry, nicméně bych rád využil této možnosti a ještě jednou vám všem, kteří naše služby ty dlouhé roky využívali, poděkoval.

Jan Václavík, jednatel Info Moravia s.r.o.

Hasiči na Jadranu – trochu jiná dovolená

Vždy, když jsem svým bratrům hasičům vyprávěl zážitky ze svých plaveb po jadrane, končívalo to slovy některého z nich: „A proč nás negdy nevezneš sebu?“. Pokaždé jsem jim na to odpověděl, že to není problém a že stačí říct. Letos v zimě se pohnuly ledy a začala se formovat parta na zářijovou akci. Termín byl stanoven na půlku září, vybral jsem zálohy a objednal loď. Sice starší, ale jak se později ukázalo, plachtovím i motorově velmi zdatnou Sun Odyssey 40.3 s dívčím jménem Kristina. Domovská marína této loď je v turistickém letovisku Baška Voda na Makarské riviéře.

Na cestu jsme se vydali v pátek 14.9. brzy ráno. Zvolili jsme trasu Bratislava – Vídeň – Štýrský Hradec – Záhřeb – Šibenik – Baška Voda. Poprvé jsem jel přes Slovinsko trasou objíždějící jejich předraženou dálnici a rozhodně nelitujeme. Slovinsko je země, kterou musíte vidět a z dálnice na to můžete zapomenout. Jízdu po okresech nejen ušetříte 30€, ale zažijete atmosféru a uvidíte víc. Cesta do Chorvatska je krom tohoto úseku skoro celá po dálnici a trvá zhruba 10-12 hodin. My to jeli asi 15. Právě proto, že jsme si tu a tam zastavili, pokochali a také prodloužili objížďku, která byla na jednom úseku HR dálnice kvůli silnému větru. Jeli jsme vnitrozemím na Knin a na dálnici se napojili později. I to je velká zkušenost. Spousta lidí jezdí „do Chorvatska“. Chorvatsko není jen to pobřeží, na které my sice mířili také, ale i jinokrajina ve vnitrozemí. Viděli jsme nád-

hernou přírodou v údolí řeky Krka, novou výstavbu a také rozstřílené vypálené domy ještě z války, která na vás i po letech sáhne a zamrazí.

Po cestě jsme se stavili do Šibeniku, kde jsme v T-Mobile shopu koupili mobilní internet, trochu jsme se protáhli a pokračovali dál. Do Bašky jsme dorazili kolem osmé večer. Měli jsme objednané ubytování v apartmánu blízko maríny. Ubytovali jsme se a počkali na Pavla Kopeckého, našeho bývalého starostu SDH, který za námi přijel právě ze Šibeniku, kde v předchozích dnech reprezentoval český ÚAMK na mezinárodní soutěži. Vezl domů stříbro, takže následovaly gratulace, večere a pak se nám při oslavě na apartmánu o 50% ztenčily zásoby slivovice. Chlapi prostě nepodcenili zdravotní prevenci při příjezdu do cizího bakteriálního prostředí. Byli jsme tedy u moře a v tomto složení: Staňa Zavičák, Pavel Krejčí, Luboš Janota a já. Tedy takové typické hasičské družstvo velitel + strojník + 2 hasiči. Samozřejmě jsme během cesty pokukovali po cizokrajných hasičských zbrojnicích s nápisy Feuerwehrhaus, Gasilci a Vatrogasci a brali si musty, jak to vylepšit u nás. Také nás fascinovaly obrovské plochy spalenišť po lesních požárech, které jsou v HR velmi časté.

Ráno v sobotu jsem zaběhl do charterovky vyřídit papíry. Bylo mi řečeno, že loď bude až bude a papíry vyřídíme v 11:00. Takže se budem poflakovat. Mezitím přijel Lojza Krajíček, který jel autem s jinou skupinou, a se kterým jsem absolvoval všechny své plavby za poslední roky. Byli jsme tedy komplet. Poplujeme v pěti, z toho dva s oprávněním k vedení plavidla. Nakonec jsme loď převzali kolem 14té hodiny a nastěhovali se. Počasí bylo nestabilní, tak jsme se rozhodli, že vyplujeme až v neděli. Chlapi šli na koupačku na pláž a pak jsme se chystali někam povečeřet.

Na lodi se spí v kajutách. Na té naší byla jedna přídová a dvě záďové. Není tam přebytek místa, ale o to víc se můžete pod normální povlečenou příkrývkou na polštáři tisknout k manželce nebo přítelkyni. I záchod je na lodi. A tekoucí voda, sprcha, lednice, kuchyňka s nádobím, plynový vařič, který se naklání podle náklonu lodi. Takže vlastně všechno, co člověk potřebuje k nějakému komfortnímu životu na vodě. Kdo sledoval naši plavbu na Facebooku, tak ví, že náš výlet byl hodně gastronomický a výčet všeho, co jsme snědli by vydal na další stranu, proto o jídle jen obecně.

Na lodi se stravujeme tak, že se ráno koupí chleba a z vlastních zásob některý z členů posádky nakrájí na velký táč sýry, salámy, zeleninu, olivy, klobásy na snídani. Oběd poslední dvě plavby řešíme hotovými zavařenými domácími jídly, které jenom ohřejem a jíme s chlebem nebo nějakou přílohou, ale může se i uvařit něco čerstvého. Večer se většinou chodí na místní jídla do restaurací. Co se mě týká, jezdím k moři hlavně kvůli jídlu. Jejich jednoduché speciality jako je punjena pljeskavica a pravé čevapčiči jsou úžasné. Píšu „pravé“, protože to, co se u nás vydává za čevapčiči je něco úplně jiného, než co to opravdu má být. A samozřejmě potvory z moře vytažené - to jsou lákadla, kterým neodolám. Pěkně jsem chlapcům vše vysvětlil, doporučil a i oni byli nadmíru spokojení strávníci. Určitě neodjeďte z HR aniž byste zkusili ryby, lignje na žaru, krevety, chobotnice a výše uvedené mleté masa. To je jejich národní jídlo.

V neděli jsem vyplul z Baška Voda směrem jihovýchodní mys ostrova Hvar, kolem něhož jsme se stočili vpravo a pluli s poloostrovem Pelješac k jeho konci. Ten jsme obepluli levobokem a mířili ke starobylému městu Korčula na stejnojmenném

ostrově. V první části cesty nám i docela fouklo, tak jsme vytáhli plachty. Jak to zvadlo, zbytek cesty byl na motor. Město samotné jsme obhlédli jen zvenčí, z moře. Ale doporučuji ho příště navštívit. Kotvilo okolo několik obrovských lodí. My zakotvili o pár mil dál, v městečku Lumbarda. Chlapi šli na pláž, já s Lojzou do plážového baru. Je to pěkné klidné místo. Cílem dalšího dne byl ostrov Lastovo. Tentokrát námořní bunkr v zátoce Veli Lago. Tam jsme vyvázali Kristinu a zbytek odpoledne věnovali koupání a potápění. Večer nám vyplnil poker na lodi. Toto místo je zvláštní. Jeho atmosféra vyvolává myšlenky na ty vojáky, kteří tu na lodích sloužili, byli ve válce a my se tam o pár let později rácháme. Okolo bylo několik lodí na kotvě. Další den byl dnem jachtingu. Pěkně foukalo a chlapi si mohli pod Lojzovým vedením vyzkoušet, že kormidlovat loď na vítr není úplně jednoduché, a že vyšetlovat plachty tak, abychom optimálně využili vítr, je alchymie. Křižovali jsme směrem na ostrov Vis, střídali se za kormidlem a podmínky byly opravdu ideální. Teď jsem si uvědomil, že delfíny jsme zahlédli za celý týden jenom jednou a to ještě hodně v dálce. Jindy to bývá lepší.

Vis je město, které mám rád. Podobně jako Korčulu nebo Dubrovnik. Tyto města obecně dýchají svou středomořskou architekturou, ovlivněnou dávnou přítomností Římanů. Na Visu

jsem trochu opravoval plachtoví a večer jedli tu nejúžasnější pizzu v životě. Ranní předpověď nám ovšem nahnala vrásky do našich opálených tváří, připomínajících polskou vlajku – puša spálená a pod brýlema bílo. No jo. Blížila se Bora. Na Jadranu obávaný severovýchodní vítr, tentokrát o síle až 50 km/h. Mohli jsme buď zůstat na otevřené části moře a přežít to na kryté straně některého z ostrovů, nebo se vrátit do Bašky. Zvolil jsem tu bezpečnější variantu a pluli jsme mezi Hvarem a Bračem zpět do domovské maríny. Vykroužil jsem pro nováčky oblouk kolem proslulé pláže Zlatni Rat u Bolu

na Brači a pak jsme se všichni kochali jeho skalnatokřovinatovinicovým rázem na strmých kopcích při příbřežní plavbě. Já teda víc čučel na hloubkoměr, abychom se na ten Brač nepodívali až moc zblízka. Důkladně jsme uvázali loď v Bašce a následně v noci a ve čtvrtek zažili opravdový mazec fujavec. Děšť a vítr o rychlosti až 40 uzlů vyhnal z letovisek spoustu turistů. Ne však nás. My se v pátek dočkali ještě jednoho nádherného dne, koupání a potápění v zátokách ostrova Brač a následně toho nejkrásnějšího, co na moři znám. Vracíš se do maríny, před tebou pohoří Biokovo, na levoboku zapadá slunce do tmavě oranžového moře, do obličeje ti pofukuje příjemný větřík a ty jsi plný zážitků z celodenního výletu.

Jak je z těchto řádků zřejmé, dovolenou lze strávit různě. Jak mi Pavel před chvílí napsal, je hodně míst, kde se turista bez lodi nepodívá a ležet jen na jedné pláži může být zajímavé poprvé, podruhé.... ale ne pořád.

Slýchám argumenty, jako „to musí být strašně drahé“. Není to pravda. Cena za týden na lodi na Jadranu může být podobná jako třeba za dovolenou na apartmánu v Řecku nebo na hotelu v Egyptě. Stačí jen vhodně zvolit termín, optimálně obsadit loď a pak už si jen užívat ostrovů, zátok a všeho, co nám moře nabízí.

Zkuste to, budete nadšení.

Více informací, lodní deníky a fotky na Facebooku ve skupině Vajanovo jachtění a na www.vajan.cz.

autoři Jan Václavík a Luboš Janota